

Udskriftsdato: 14. december 2025

VEJ nr 11144 af 04/12/2015 (Historisk)

Vejledning om erhvervsmæssig handel med dyr

Ministerium: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin.,
Fødevarestyrelsen, j.nr. 2015-14-31-00126

Senere ændringer til forskriften

VEJ nr 9143 af 14/03/2018

Vejledning om erhvervsmæssig handel med dyr

1. Indledning

Denne vejledning har til formål at yde vejledning vedrørende erhvervsmæssig handel med dyr, som følger af bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr (Dyrehandlerbekendtgørelsen).

Vejledningen er udarbejdet til brug for de personer, virksomheder m.v., der beskæftiger sig med erhvervsmæssig handel og opdræt af dyr, samt til brug for Fødevarestyrelsen, der fører tilsyn med overholdelse af reglerne.

2. Anvendelsesområde og definitioner

2.1. Erhvervsmæssig handel og opdræt

Erhvervsmæssig handel og opdræt af dyr skal fortolkes i overensstemmelse med SKAT's definition af erhvervsmæssig virksomhed. Ved erhvervsmæssig virksomhed forstås en virksomhed af økonomisk karakter, som drives med det formål at opnå et økonomisk overskud. Virksomheden skal udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode, og virksomheden må ikke være af helt underordnet omfang.

Følgende vil ikke være omfattet af bekendtgørelse om erhvervsmæssig handel med dyr:

- Handel med enkelte individer i form af overskud fra eget opdræt, hvis det har et begrænset omfang.
- Opdræt med henblik på genetablering af truet bestand.
- Opdræt med henblik på udsætning i naturen.
- Opdræt og handel med forsøgsdyr, da disse er reguleret i anden lovgivning.

Såfremt man ikke udøver erhvervsmæssig virksomhed, men formidler dyr, skal man have tilladelse efter dyreværnslovens § 18, stk. 1, 2. pkt. Formidling af dyr skal forstås bredt. Fx til formidling af kontakt mellem køber og sælger, også uden dyrene kommer i formidlerens besiddelse være omfattet af kravet i § 18, stk. 1, 2. pkt.; denne aktivitet skal dermed have tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Dog vil en rent lejlighedsvis formidling ikke være omfattet.

2.2. Dyr

Dyrehandlerbekendtgørelsen omfatter handel med *dyr*. Ved dyr forstås pattedyr, fugle, krybdyr, padder, fisk, bløddyr og leddyr.

Bekendtgørelsen omfatter ikke invertebrater, som fx melorme, sandorme, rovfluer og lignende. Grunden til, at disse arter ikke er omfattet, er, at de primært bruges som foderdyr.

Mus og lignende større dyr vil dog være omfattet af begrebet dyr, selv om de anvendes til foder.

Hold af hunde er ikke omfattet af dyrehandlerbekendtgørelsen eller denne vejledning, men vil være omfattet af henholdsvis bekendtgørelse om hold af hunde som led i erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde.

Endvidere er handel med dyr af hesteslægten ikke omfattet af dyrehandlerbekendtgørelsen eller denne vejledning. Dyr af hesteslægten omfatter bl.a. heste, æsler og mulddyr.

Salg af produktionsdyr, så som grise eller geder, er ikke være omfattet af dyrehandlerbekendtgørelsen.

3. Tilladelse

Efter dyrehandlerbekendtgørelsens § 3 skal man have tilladelse fra Fødevarestyrelsen til at drive dyrehandel. Man må ikke starte som dyrehandler før, man har modtaget tilladelsen.

3.1. Ansøgning om tilladelse og procedure for godkendelse

Ønsker man at starte en dyrehandlerforretning, skal man ansøge om tilladelse hos Fødevarestyrelsen. Dette gør man ved at udarbejde en ansøgning og udfylde kontaktformularen på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk/kontakt, hvor det er muligt at vedhæfte ansøgningen.

Ansøgningen skal indeholde de i § 4 nævnte oplysninger:

1. maksimalt antal af dyr fordelt på arter,
2. placeringen og konstruktionen af virksomhedens bygninger, lokaler og dyreanlæg, og
3. oversigtsplan, der angiver placeringen af virksomhedens enkelte dele samt målfaste tegninger af bygninger, lokaler og dyreanlæg.

Ad 1)

Til opfyldelse af kravet om oplysning om det maksimale antal dyrearter vil det være hensigtsmæssigt at oplyse det på følgende måde: pattedyr (kanin, mus, marsvin), krybdyr (slanger, skildpadder, øgler). Antal af dyr kan fx oplyses således: 10 kaniner, 20 buskhalemus og natalmus, 5 rottesnoge, 10 sumpskildpadder osv.

Ad 2)

Dyrehandlens adresse, generel beskrivelse af bygning/bygninger til belysning af bygningens modstandsdygtighed mod regn og blæst, desuden en mere fyldestgørende beskrivelse af lokalerne (gulve, vægge, lofter, inventar, fx hylsystemer, adgang til vand, afløb) og dyreanlæg (størrelse, materiale og udformning, fx volierer, antallet af dyreanlæg med oplysning om antal dyr pr. anlæg). Det er også muligt at indsende billeder eller tegninger med påskrevet mål.

Ad 3)

Målfaste tegninger med angivelse af vinduer, døre, isolationsrum til syge eller nyankomne dyr, placering af dyreanlæg m.v.

Efter modtagelsen af en ansøgning besigtiger Fødevarestyrelsen virksomheden for at se, om kravene i dyrehandlerbekendtgørelsens §§ 7-21, § 29, stk. 1, og § 30 er opfyldt, samt § 29, stk. 2, er sandsynliggjort. Besigtigelsen aftales mellem ejeren eller den dagligt ansvarlige.

For at fremme sagsbehandlingen i forbindelse med ansøgningen vil det være hensigtsmæssigt at fremsende dokumentation for uddannelse sammen med de øvrige oplysninger.

3.2. Udvidelse og væsentlig ombygning

Hvis virksomheden ønsker at foretage en udvidelse eller en væsentlig ombygning af godkendte lokaler eller foretage en væsentlig ændring i dyrearter, skal der indsendes en ny ansøgning til Fødevarestyrelsen. Ændringer skal være godkendte af Fødevarestyrelsen inden ibrugtagning. Fremgangsmåden skal følge punkt 3.1.

Ved udvidelse forstås, fx tilføjelse af:

- ekstra lokale
- nye udendørsanlæg
- lokaler, der ikke tidligere er godkendt til dyr

Ved væsentlig ombygning forstås, fx ændring af:

- vægge, ventilation, vand til rengøring m.v.
- egnede materialer - fx. fra fliser til gulvtæppe

Ved væsentlig ændring i dyrearter forstås, fx:

- Tilladelsen omfatter pattedyr, og virksomheden ønsker nu at sælge krybdyr.
- En forøgelse af antallet af dyr, som måske kan betyde, at lokalerne bliver for små.

3.3. Flytning/ejerskifte

Hvis virksomheden skifter adresse, skal der søges om ny tilladelse, da grundlaget for den tidligere tilladelse ikke længere er til stede.

Sker der ejerskifte, skal den nye ejer søge om ny tilladelse.

3.4. Manglende tilladelse

Det er ikke lovligt at drive dyrehandel uden tilladelse fra Fødevarestyrelsen. Dette betyder, at man ikke må påbegynde sin virksomhed, før Fødevarestyrelsen har meddelt tilladelse.

Det følger af dyreværnslovens § 24 b, at Fødevarestyrelsen kan meddele ejeren et påbud om inden for en fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som findes nødvendige for at overholde reglerne. Påbuddet meddeles skriftligt, og ejeren/den dagligt ansvarlige har mulighed for at udtale sig før, påbuddet meddeles.

Såfremt påbuddet ikke følges, kan dette medføre politianmeldelse. Efter dyreværnslovens § 28, stk. 2, nr. 1, er strafferammen for manglende tilladelse bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

3.5. Veterinær virksomhed

En dyrehandel må ikke drives fra samme sted som en veterinær virksomhed, fx et dyreklinik.

Hvis en dyreklinik drives i samme bygning som en dyrehandel, må der ikke være direkte adgang mellem dyrehandel og dyreklinik.

Det er modtagelsen af syge dyr, som er det afgørende. Risikoen for overførsel af smitsomme sygdomme til dyr i dyrehandlen øges markant, hvis der er en veterinær virksomhed på samme fysiske sted.

3.6. Dispensation

Fødevarestyrelsen har efter dyrehandlerbekendtgørelsens § 6, stk. 2, mulighed for at give dispensation fra uddannelseskravet, kravet om udlevering af pasningsvejledninger og kravet om 4 årlige tilsyn af autoriseret dyrlæge.

Dispensationen gives efter en konkret veterinærfaglig vurdering i de enkelte sager.

Eksempler på situationer, hvor dispensation kan være aktuel:

- Dispensation fra uddannelseskrav på baggrund af en dokumenteret kompetencevurdering, som er foretaget af de relevante uddannelsesinstitutioner.
- Ved sæsonbestemt dyrehandel, fx forhandling af koldtvandsfisk, kan der gives dispensation fra krav om 4 årlige tilsyn af praktiserende dyrlæge (antal besøg reduceres til et antal, der forholdsmæssigt modsvarer 4 årlige besøg for en helårsvirksomhed).

Fødevarestyrelsen har i forbindelse med den veterinærfaglige vurdering mulighed for at høre sagkyndige på familie- og hobbydyrsområdet om fx anlægsstørrelse, indretning og foder.

4. Indretning af lokaler

Dyrehandlerbekendtgørelsens §§ 11-12 regulerer indretningen af lokaler.

Ved egnede materialer forstås: behandlet beton eller træ, fliser med fuger, linoleum, som er korrekt lagt m.v.

Fødevarestyrelsen giver ikke tilladelse, hvis der fx er gulvtæppe, rå ubehandlet beton eller træ, der hvor dyrene holdes.

Der skal være mindst ét separat rum, hvor nyankomne, syge eller tilskadekomne dyr kan holdes adskilt fra andre dyr. Der er ikke krav om flere rum, da ét rum kan være nok. Der skal dog gøres opmærksom på, at der ikke samtidig må anbringes syge dyr og nye dyr i det samme rum på samme tidspunkt. Dette kan medføre, at det ville være praktisk med flere rum i det tilfælde, hvor man lige har modtaget et nyt dyr, og et af de andre dyr i dyrehandlen pludselig bliver syg.

Et separat rum til nyankomne, syge eller tilskadekomne dyr kan være beliggende på en anden fysisk adresse end selve dyrehandlen. Rummet skal dog godkendes på samme vilkår som de øvrige lokaler, der hører til dyrehandlen. Der henvises i øvrigt til punkt 7.2 angående isolationsrum.

5. Uden fast forretningssted

Ved fast forretningssted forstås et butikslokale.

Ved “uden fast forretningssted” forstås erhvervsmæssig handel med hobbydyr på dyrskuer, markeder, parkeringspladser m.v.

Kravene i dyrehandlerbekendtgørelsen gælder for de steder, hvor dyrene dagligt opholder sig. Er der fx opstillet bure med gnavere eller kaniner i en garage, skal dette sted opfylde kravene i dyrehandlerbekendtgørelsen.

6. Indretning af dyreanlæg

Det følger af § 13 i dyrehandlerbekendtgørelsen, at dyreanlæg skal understøtte dyrenes naturlige adfærdspertoire samt opfylde kravene i §§ 14-21.

§§ 14-21 er generelle regler for, hvordan et dyreanlæg skal være indrettet.

Der vil være tale om en konkret vurdering af indretningen i den enkelte sag. Der er ikke lagt op til en praksisændring på området. Hvis der er behov, kan man spørge sagkyndige på familie- og hobbydyrsområdet til råds.

Dyreanlæggene skal til en hver tid opfylde Dyreværnslovens §§ 2-3.

6.1 Bundmateriale samt rengøring og udskiftning af bundmateriale

Burene skal understøtte dyrenes normale adfærd og sikre, at dyrene kan holde sig rene. Dette medfører, at bundmaterialet skal være tilpasset de enkelte dyr og udskiftes regelmæssigt.

6.2 Gitre, net og andre anordninger samt materiale og befæstninger

Burene skal være konstrueret, så dyrene ikke kan undslippe, og dyr ikke kan skade mennesker. Burene skal endvidere være konstrueret, så dyrene ikke kan sidde fastklemmt og påføres skader.

Eventuelle tremmer skal være tilpasset dyrets størrelse, fysiske styrke og eventuelle gnavetilbøjeligheder.

6.3 Burenes placering ved siden af hinanden

Burene skal være placeret, således at dyrene ikke bliver stresset eller skader hinanden.

6.4 Hyldesystem

Hyldesystem skal være etableret, således at fæces, foderrester eller andet affald ikke falder ned i burene nedenunder.

6.5 Belysning

Dyrene skal have adgang til direkte dagslys eller kunstig belysning. Dette skal være med til, at dyrene kan opretholde en normal aktivitet og adfærd.

Lyset må ikke kunne medføre ubehag eller skade dyrene. Lyskilderne skal derfor være uden for dyrenes rækkevide.

Dyrene skal kunne følge deres naturlige døgnrytme, hvorfor lyset skal tilpasses dette.

6.6 Elektriske installationer

Elektriske installationer skal være afskærmet fra dyrene, så disse ikke kan komme til skade.

Ved filteranlæg og varmeanhed i fx akvarier og terrier skal man sikre sig, at dyrene ikke kan komme til skade ved de elektriske installationer.

6.7 Uforstyrret indtagelse af foder

Dyrene skal have mulighed for at indtage foder og vand, uden de bliver forstyrret fx af kunder. Burene/anlæggene skal derfor være indrettet, således at dette kan ske.

Som kunde må man gerne kunne gå hele vejen rundt om et glasbur, fuglebur eller lignende, hvis dyrene har mulighed for skjul, hvor foder og vand kan indtages, fx:

- Store papegøjer i et anlæg i loftshøjde og af tilstrækkeligt størrelse til, at fuglene uforstyrret kan indtage foder og vand.
- Fritstående gnaverbure, hvor der udover adgang til et skjul i anlægget også er mindst én uigennemsigtig side, så dyrene kan undgå at blive iagttaget fra alle sider af kunderne.

6.8 Ventilation

Klimaet i dyreanlægget skal være tilpasset den enkelte dyreart. Ved ventilation skal man sikre sig, at dyrene ikke får træk, da det kan gøre dem syge.

6.9 Udendørsanlæg

Udendørsanlæg skal være forsynet med et eller flere læskure, så samtlige dyr kan søge læ for vind og vejr på samme tid.

Jordbunden skal være drænet, så dyrene har mulighed for at færdes på den. Såfremt dyrene efter deres adfærdsmæssige eller fysiologiske behov, har behov for en lille sø eller dam, skal der ikke være drænet i hele området. Som eksempel kan nævnes, at der ikke vil blive krævet, at havedamme til fisk skal have læskure eller drænet jordbund. Ligesom paddearter, der er hjemmehørende i områder med samme klimatiske forhold, ikke nødvendigvis skal have et læskur.

Såfremt der holdes gravende dyr, så som kaniner, skal anlægget sikres, så dyrene ikke kan grave sig ud. Der skal derfor være nedgravet et net eller anden sikkerhedsanmodning, som forhindrer dyrene i at undslippe.

I udendørs volierer skal der være inderum, så fuglene kan få læ. Såfremt fuglene har behov for varme om vinteren, skal inderummet være forsynet med varme. Endvidere skal der være en sluse, som sikrer, at fuglene ikke slipper ud, når man går ind i volieren.

6.10 Udstillingsvindue

Dyr må ikke udstilles i et udstillingsvindue, da dette kan være med til at stresse dyrene samt ændre deres klimaforhold.

7. Hold af dyr

Dyreværnslovens regler finder altid anvendelse, også hos dyrehandlere.

Dyrene skal behandles omsorgsfuldt og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Dyrehandlere må ikke sælge dyr, som er nævnt i bekendtgørelsens bilag 1.

Ved pasning af private dyr i en dyrehandel, skal dyrehandleren have tilladelse til at drive en dyrepension inden modtagelse af dyrene, jf. Dyreværnslovens § 18, stk. 1.

7.1. Adskillelse af dyr

Dyr må ikke holdes sammen, hvis de tilføjer hinanden skade. Opstår der mere end kortvarige aggressioner dyrene imellem, skal de skilles ad. Hvis et dyr bliver stresset af at være i samme bur som andre, skal det skilles fra de andre dyr.

7.2. Isolation

Ved etableringen af et rum til isolation skal rummet opfylde kravene i §§ 10-11. Det betyder, at rummet eller arealet skal være indrettet på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses, og rummet nemt kan rengøres og desinficeres for at undgå smittespredning.

Kunderne må ikke have adgang til isolationsrummet, da syge dyr skal have mulighed for ro. Ligesom kunderne skal kunne undgå at blive smittet med en evt. zoonose.

Kravet om isolation gælder for syge eller tilskadekomne dyr. Man kan ikke opnå tilladelse til dyrehandel, hvis man ikke har et isolationsrum, som lever op til kravene.

I forbindelse med tilladelsen bliver der lagt vægt på følgende spørgsmål:

- Hvilke dyr er der tale om?
- Hvilke smitsomme sygdomme er det relevant at tænke på ved isolationen?
- Hvordan overføres disse sygdomme?
- Hvordan rengøres og desinficeres rummet?
- Er der fysisk adskillelse mellem det syge dyr og de øvrige dyr i dyrehandelen?
- Er det muligt for personalet at vaske hænder, udstyr m.v., så smittespredning undgås?
- Hvordan fjernes madrester, hø/halm, grene, afføring m.v. fra isolationsrummet?

Hvornår og hvordan isolationsperioden for syge eller tilskadekomne dyr kan ophøre, aftales i hvert tilfælde med den tilsynsførende dyrlæge, medmindre andet på forhånd er aftalt med dyrlægen.

7.2.1. Særligt vedr. fugle

Fugle skal holdes i isolation i mindst 30 dage efter ankomsten til dyrehandelen. Fuglene må ikke føres sammen med andre fugle, sælges eller overdrages til andre i denne periode. Dette vil også gælde fugle, som har deltaget i dyrskuer eller udstillinger, og som tilbageføres til dyrehandlen.

Isolationsperioden på 30 dage gælder fra tidspunktet fra den seneste indsatte, nyankomne fugl.

30-dagsreglen finder ikke anvendelse ved samhandel (til EU-lande) eller eksport (til tredjelande).

Er der tale om en social art, og fuglen vil lide overlast, hvis den er alene, kan man tage en fugl fra det eksisterende fuglehold og sætte sammen med den nyankomne fugl.

Ved nyankomne fugle vil der være tale om indkøb, indlevering og lignende. Der er ikke tale om fugle, som er født i selve dyrehandlen, da risikoen for, at disse fugle har en smitsom husdyrssygdom, ikke er større end for de øvrige fugle i dyrehandlen.

7.2.2. Særligt vedr. fisk, krybdyr, padder m.v.

Omfatter kun fisk, krybdyr, padder m.v., der holdes i akvarium, terrarium eller tilsvarende lukket beholder.

Ved isolation af syge fisk, krybdyr, padder m.v. vil det være tilstrækkeligt, at dyrene opholder sig i deres eget akvarium, terrarium eller lignende. I tilfælde af smitsom sygdom skal det sikres, at der ikke er recirkulation mellem akvarieenheder, da vandet kan indeholde smitstoffer fra de syge dyr.

Ved isolation i forretningslokalet vil det være hensigtsmæssigt at skilte med isolationen, evt. anvende skiltet som afskærmning.

8. Pasningsvejledning

En godkendt pasningsvejledning skal udleveres til købere af et dyr senest på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Godkendte pasningsvejledninger kan udleveres i papirform, fremsendes via e-mail eller via QR-koder. Der skal henvises direkte til den relevante pasningsvejledning og ikke blot til Fødevarestyrelsens hjemmeside om pasningsvejledninger.

Godkendte pasningsvejledninger er tilgængelige på Fødevarestyrelsens hjemmeside www.fvst.dk/Leksikon/Sider/Pasningsvejledning.aspx.

Det er tilladt at udlevere supplerende vejledninger, der kan være mere artsspecifikke og detaljerede. Det er dog et krav, at den godkendte pasningsvejledning også udleveres.

8.1 Pasningsvejledning - proceduren for nye vejledninger og skabelon

Såfremt en dyrehandler ønsker at sælge et dyr, hvor der ikke allerede er udarbejdet en pasningsvejledning, skal dyrehandleren sørge for, at der bliver udarbejdet et forslag til pasningsvejledning, som skal godkendes, inden dyret sælges.

Forslag til nye pasningsvejledninger sendes til Fødevarestyrelsen. Der skal anvendes Fødevarestyrelsens kontaktformular, og vejledningen vedhæftes som word-fil. Den godkendte pasningsvejledning bliver gjort tilgængelig via Fødevarestyrelsens hjemmeside. Det vil fremgå af den godkendte pasningsvejledning, hvornår godkendelsen er sket.

Fødevarestyrelsen forventer ikke at kunne godkende pasningsvejledninger til dyrearter, som i forvejen er dækket af en godkendt pasningsvejledning.

8.2 Standard for udarbejdelse af pasningsvejledninger

En pasningsvejledning skal være opbygget efter nedenstående model og må max fylde 2 A4-sider:

Pasningsvejledning for (dyreart/dyregruppe):

1) Dyreart/dyregruppe.

Videnskabeligt navn og dansk navn (ét eller flere).

2) Fuldvoksen størrelse.

Udseende.

3) Forventet levealder.

4) Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur.

Udendørs- og indendørsanlæg, rengøring.

5) Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold.

Pelspleje, temperatur, badning, vinterhi, belysning og luftfugtighed.

6) Stimulering og behov for motion.

Fødesøgning og beskæftigelsesmuligheder.

7) Fodring.

Naturligt foder og færdigfoder, tilskudsfoder, levende foder, vitaminer og mineraler.

8) Sociale behov.

Artsfælder og hold sammen med andre dyrearter.

9) Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation.

Pardannelse, redefaciliteter, drægtighed eller ruge- og redetid, opmadning og socialisering.

10) Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel.

De vigtigste sundhedstegn, sygdomstegn, forebyggelse, diagnosticering, behandling og i hvilke situationer, der skal søges dyrlæge.

11) Eventuelle øvrige informationer (ikke obligatorisk).

Billede, udbredelse, geografi og biotop, giftighed, lovgivning og øvrig dokumentation.

12) Slutblok.

Udgiverorganisation eller -forening, eventuelle forbehold.

9. Uddannelse

9.1 Personer omfattet af uddannelseskravet

Der gælder et krav om uddannelse for den eller de personer, der har det daglige ansvar for en virksomhed omfattet af bekendtgørelsen, jf. § 29, stk. 1.

Endvidere gælder der et uddannelseskrav for ansatte, som håndterer dyr eller yder rådgivning om hold af dyr, jf. dyrehandlerbekendtgørelsens § 29, stk. 2. Dette krav er mindre omfattende end kravet til den eller de personer, der har det daglige ansvar for virksomheden.

Ansatte, som har en ugentlig arbejdstid på under 20 timer og ikke yder rådgivning om hold af dyr, eller som er i praktik i en dyrehandel som led i en erhvervsuddannelse til dyrepasserassistent eller dyrepasser, er undtaget fra uddannelseskravet, jf. bekendtgørelsens § 23, stk. 3.

Eksempler:

- Ansat med ugentlig arbejdstid over 20 timer, uanset arbejdsopgaver: uddannelseskrav.
- Ansat med ugentlig arbejdstid under 20 timer, der håndterer dyr og yder rådgivning: uddannelseskrav.
- Ansat med ugentlig arbejdstid under 20 timer, der håndterer dyr, men ikke yder rådgivning: ingen uddannelseskrav.

9.2 Uddannelseskravet til den ansvarlige for virksomheden

Den eller de personer, der har det daglige ansvar for virksomheden, skal have gennemført en erhvervsuddannelse som dyrepasserassistent eller en uddannelse vedrørende håndtering af dyr, der har faglige mål på mindst samme niveau.

Dyrepasserassistentuddannelsen er reguleret af bekendtgørelse om erhvervsuddannelsen til dyrepasser.

Erhvervsuddannelsen som dyrepasserassistent består af et grundforløb og et hovedforløb. Uddannelsen har en varighed på mindst 1 år og 4 måneder og højest 1 år og 7 måneder, hvoraf skoleperioden er på 16 uger. Uddannelsens speciale i dyrehandel varer yderligere 10 mdr. til 1 år.

Hovedforløbet til dyrepasserassistentuddannelsen udgør trin 1 i uddannelsen til dyrepasser.

Uddannelsen som dyrepasser har som overordnet formål, at eleven gennem skoleundervisning og praktiskuddannelse opnår viden og færdigheder inden for bl.a. pasning og pleje af dyr i dyrehandel.

Kompetencemålene for dyrepasserassistentuddannelsen er nærmere beskrevet i § 4, stk. 1, nr. 1-10, 11-15 og 32-37 til bekendtgørelse om erhvervsuddannelsen til dyrepasser.

Heraf fremgår, at eleven efter gennemførelse af uddannelsen skal opnå viden om bl.a.:

- Daglig håndtering, pasning og pleje af dyr i fangenskab under hensyntagen til de indenfor området gældende etiske aspekter.
- Rengøring og desinfektion af forskellige staldsystemer og dyreanlæg på baggrund af viden om sygdoms- og smitteforebyggelse.
- Det enkelte dyrs foderbehov og foderkvalitet.
- Observationsteknik for at observere dyrenes adfærd, velfærd og sundhed.
- Genkendelse af de almindeligste sygdomstegn hos dyr.
- Dyrs anatomi og fysiologi.
- Vedligeholdelse af dyreanlæg og tekniske installationer.
- Vurdere og registrere information om dyrs velfærd og adfærd samt medvirke ved adfærdsberigelse af dyr.

9.2.1 Godskrivning og merit efter bekendtgørelse om erhvervsuddannelsen dyrepasser

Fastlæggelse af uddannelsestiden for en elev i en erhvervsuddannelse sker med udgangspunkt i en individuel kompetencevurdering af den enkelte elev, jf. § 5.

9.2.2. Skoler, der udbyder uddannelsen som dyrepasserassistent

Dyrepasseruddannelsen udbydes af:

HANSENBERG

Skovvangen 28

6000 Kolding

(www.hansenberg.dk)

og

Roskilde Tekniske Skole

Magelunden 2

4000 Roskilde

(www.rts.dk)

9.3. Uddannelse på mindst samme niveau

Efter § 29, stk. 1, nr. 2, i dyrehandlerbekendtgørelsen, vil uddannelseskravet endvidere være opfyldt, hvis den pågældende har gennemført en uddannelse vedrørende håndtering af dyr, der har faglige mål på mindst samme niveau som en erhvervsuddannelse som dyrepasserassistent. Bestemmelsen vil bl.a. omfatte tilfælde, hvor en person har en videregående uddannelse, som gør personen i stand til på dyreværnsmæssig forsvarlig vis at drive en dyrehandel (f.eks. en uddannelse som dyrlæge eller en landmandsuddannelse med speciale i husdyr).

Vurderingen af, om en uddannelse er omfattet af § 29, stk. 1, nr. 2, beror på Fødevarestyrelsens konkrete vurdering i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om tilladelse til at drive dyrehandlen eller i forbindelse med en kontrol af overholdelse af reglerne i dyrehandlerbekendtgørelsen. Det vurderes således i disse situationer, om den pågældende har gennemført en uddannelse og derved opnået mindst samme kompetencer som ved en uddannelse som dyrepasserassistent.

For så vidt angår vurderingen af uddannelser gennemført i udlandet fremgår det af § 2 a i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v., at myndigheder har en pligt til at få foretaget en vurdering af udenlandske kvalifikationer, når myndigheden træffer afgørelse om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv. Fødevarestyrelsen skal således i forbindelse med vurderingen af udenlandske uddannelser anmode Styrelsen for Videregående Uddannelser om en vurdering af den pågældende uddannelse.

9.4. Uddannelseskrav for ansatte i en dyrehandel

Det følger af § 29, stk. 2, i dyrehandlerbekendtgørelsen, at ansatte, der håndterer dyr eller yder rådgivning om hold af dyr, enten skal opfylde uddannelseskravet ved at gennemføre uddannelsen som dyrepasserassistent eller have erhvervet elementære kompetencer med hensyn til håndtering af dyr ved at gennemføre en anden uddannelse eller dele af en eller flere uddannelser.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke stilles krav om, at den ansatte skal gennemføre et praktikforløb.

Afgørende, for om dette uddannelseskrav kan anses for opfyldt, er, at den ansatte ved gennemførelse af uddannelsesforløbet har erhvervet elementær viden om:

- 1) Den gældende lovgivning om dyreværn og smittebeskyttelse for dyr.
- 2) Dyreadfærd og dyrevelfærd, herunder dyrs følsomhed over for miljøpåvirkninger og stress.
- 3) Hygiejne, rengøring, desinfektion og affaldshåndtering.
- 4) Ernæringslære og foderhåndtering.
- 5) Håndtering af dyr, herunder pasning og transport af de dyr, som sælges.

Eleven kan fx erhverve denne viden ved at gennemføre følgende fem arbejdsmarkedsuddannelser (herefter AMU-uddannelser):

- 1) Dyrevelfærd (1 uge)
- 2) Smittebeskyttelse (2 uger)
- 3) Dyrehold (2 uger)
- 4) Adfærdsbiologi (1 uge)
- 5) Hold af dyr til salg (1 uge)

10. Tilsyn

Dyrehandleren skal have tilknyttet en autoriseret dyrlæge. Dyrlægen skal tilse dyreholdet mindst 4 gange årligt. Såfremt der findes dyr i isolation, skal dyrlægens tilsyn også omfatte isolationsrummet, som eventuelt kan være beliggende på en anden adresse.

Dyrehandleren skal overfor Fødevarestyrelsen oplyse navnet på dyrlægen og kunne dokumentere, at dyrlægen har besøgt virksomheden.

Dette kan blandt andet ske ved fremvisning af regninger eller udfyldte besøgsrapporter.

Fødevarestyrelsen har ret til at komme på uanmeldt kontrolbesøg hos dyrehandlere.

11. Transport af dyr

Dyrehandlere, der henter dyr ved fx lufthavnen eller havnen, er omfattet af reglerne i transportforordningen, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter.

12. Sanktionering

Der kan gives sanktioner ved overtrædelse af §§ 7-28, § 29, stk. 1-2, eller § 30.

Der henvises endvidere til Fødevarestyrelsens kontrolvejledning, der omhandler retningslinjerne for Fødevarestyrelsens kontrol. Kontrolvejledningen findes på Fødevarestyrelsens hjemmeside.

Der kan straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, hvis der drives dyrehandel uden tilladelse, jf. § 28, stk. 2, nr. 1, i dyreværnsloven.

12.1 Tilbagekaldelse af tilladelse

Tilladelsen kan tilbagekaldes, jf. dyreværnslovens § 18, stk. 1, 4. pkt., når særlige forhold taler derfor.

Det vil være i tilfælde af gentagne overtrædelser eller manglende efterlevelse af påbud eller forbud.

Fødevarestyrelsen, den 4. december 2015

P.D.V.
PER S. HENRIKSEN

/ Marianne Marer